

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 1314/12</i>
------------------	------------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **21 marca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek
	Sędziowie:	SSA Ewa Madera SSA Mirosław Szwagierczak (spr.)
	Protokolant	sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **13 marca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **S. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o wypłatę emerytury

na skutek skargi wnioskodawczyni o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

z dnia 29.03.2012 r. sygn. akt III AUa 194/12 i wyrokiem Sądu Okręgowego

w Przemyślu z dnia 18.01.2012 r. sygn. akt III U 1326/11

I. uchyla częściowo wyroki Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 29 marca 2012 r. sygn. III AUa 194/12 oraz Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 18 stycznia 2012 r. sygn. III U 1326/11 – odnośnie żądania przywrócenia wypłaty emerytury od dnia 22 listopada 2012 r. i postępowanie w tej części umarza ,

II. oddala skargę w pozostałej części .

Sygn. akt III AUa 1314/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 12 października 2011 r. wstrzymał S. B. wypłatę emerytury, przyznanej jej od 1.08.2008 r. powołując się na art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726). Nadto w podstawie powołano się ogólnie na przepisy ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z F.U.S.

W uzasadnieniu wskazano, że przyczyną zawieszenia wypłaty emerytury jest kontynuowanie zatrudnienia przez wnioskodawczynię.

Na skutek odwołania świadczeniobiorczyni Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemyślu, wyrokiem z dnia 18 stycznia 2012 r. oddalił odwołanie – powołując się na treść art. 134 ust. 1 p. 1, art. 103 ust. 1 oraz art. 103 ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S., gdyż odwołująca nadal pozostaje w zatrudnieniu pracowniczym w Starostwie (...)w L. (przepis art. 103a e. i r. dodany został przez 6 pkt 2 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych ... z dniem 1.01.2011 roku, zaś zgodnie z art. 28 tej ustawy do emerytury przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy – stosuje się od 1.10. 2011 r.).

Od tego wyroku apelację złożyła p. S. B..

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, po rozpoznaniu sprawy, wyrokiem z dnia 29 marca 2012 roku oddalił apelację.

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 lutego 2003 roku Sąd II instancji w pełni zaakceptował stanowisko Sądu Okręgowego. Podkreślając, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych, po wejściu w życie nowej regulacji, zobligowany był do zawieszenia wypłaty emerytury – zgodnie z treścią art. 103a w zw. z art. 28 ustawy zmieniającej z 16.12.2010 r.

W dniu 26 grudnia 2012 r. S. B. złożyła skargę

o wznowienie postępowania, na podstawie art. 401⁽¹⁾ kpc, zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 29.03.2012 r. oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 18.01.2012 r., albowiem Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. (sygn., K 2/2012) uznał za niezgodny z Konstytucją RP art. 28 ustawy z 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych ... w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach

z F.U.S. w zakresie w jakim znajduje on zastosowanie do osób które nabyły prawo do emerytury przed 1.01.2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Organ rentowy wniósł o oddalenie skargi w zakresie wznowienia wypłaty za okres od 1.10.2011 r. do 21.11.2012 r., gdyż Trybunał nie postanowił

o wstecznym skutku swojego wyroku więc ma on zastosowanie od daty ogłoszenia wyroku Trybunału, tj. od 22 listopada 2012 r. Dlatego decyzją

z 31.01.2013 r. wznowiono S. B. wypłatę emerytury od 22.11.2012 r. Nie ma zaś podstaw do wyrównania wypłaty emerytury za okres: 1.10.2011 r. – 21.11.2012 r. – konkluduje Zakład.

Rozpoznając skargę Sąd Apelacyjny ustalił i rozważył, co następuje:

1. Skarga S. B. została wniesiona w ustawowym terminie (art. § 2 ust. 407 kpc), jest dopuszczalna (art. 399 kpc) oraz opiera się na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 § 1 zd. pierwsze kpc).

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy wypadnie jedynie podkreślić, że przyjmowana we wcześniejszym orzecznictwie teza, iż samo sformułowanie w skardze podstawy wznowienia w sposób odpowiadający ustawie, w sytuacji gdy w rzeczywistości podstawa ta nie występuje, nie stanowi o oparciu jej na ustawowej podstawie wznowienia (w rozumieniu § 1 art. 410 kpc) – uległa negacji w bieżącej judykaturze. Aktualnie przyjmowany jest przez Sąd

Najwyższy pogląd, iż ocena podstaw skargi na etapie wstępnym winna ograniczać się do ustalenia, czy skarżący wskazuje podstawę wznowienia, która odpowiada jednej z podanych w Kodeksie postępowania cywilnego, a nie, czy podstawa ta rzeczywiście istnieje (patrz: m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z 10.07.2008 roku – III CZ 28/08, z 21.07.2011 r. – V CZ 50/11, z 15.12.2011 r. – III CZ 123/11 czy z 14.12.2012 r. – III UZ 33/12). Takie też zapatrywanie przyjęto badając wstępnie dopuszczalność skargi z dnia 21 grudnia 2012 roku (v. – data stempla na kopercie k. 4) p. S. B..

2. Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego może stanowić podstawę wznowienia jeżeli zostało wydane w sytuacjach wskazanych w art. 401¹ kpc

i art.403 § 4 w zw. z art. 416¹ kpc.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. (sygn.

K 2/12) stwierdza, że art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy

o finansach publicznych ... w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S. (dodany przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16.12.2010 r.) w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z Konstytucją R.P.

Niekwestyjne jest, że Pani S. B. prawo do emerytury przyznano od 1.08.2008 r. (dec. z 3.09.2008 r.), przy czym wypłatę emerytury zawieszono, gdyż „kontynuuje zatrudnienie” (v. - pkt 2 decyzji w/w). Wypłatę emerytury podjęto od 1 marca 2009 r. (dec. z 30.03.2009 r.). Decyzją z 12 października 2011 r. (z urzędu) Zakład wstrzymał świadczeniobiorczyni wypłatę emerytury od 1 października 2011 r. – z powodu nie rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, tj. Starostwa (...) w L..

Ubezpieczona zasadza swoją skargę na twierdzeniu, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. stwierdza niekonstytucyjność przepisu, na podstawie którego zostały wydane wyroki Sądu Okręgowego i Apelacyjnego.

3. Stanowisko skarżącej należy uznać za niezasadne z trzech zasadniczych powodów:

- po pierwsze; regulacja będąca przedmiotem kontroli Trybunału Konstytucyjnego wynikała z art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. – a więc przepisu międzyczasowego. Obowiązujący art. 103 a ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S. nie został zakwestionowany – co do istoty (podobnie jak wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 7 lutego 2006 r. OTK ZU Nr 2/A/2006 nie podważył obowiązującego od 7 lipca 2000 r. do 8 stycznia 2009 r. art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej).

Słusznym wydaje się przypomnieć, że po uchyleniu art. 103 ust. 2 a ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S. – do 31 grudnia 2010 r.(tj. do daty wejścia w życie art. 103a e. i r.: od 1 stycznia 2011 r.) - nie istniał wymóg uprzedniego rozwiązania stosunku pracy, jako warunku pobierania świadczenia emerytalnego.

- po drugie; S. B.wniosek o emeryturę złożyła 18 lipca 2008 roku i prawo do emerytury nabyła od 1 sierpnia 2008 r. – a więc pod rządem natenczas obowiązującego i już cyt. art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S.

W tej sytuacji rozwiązanie przyjęte przez normodawcę w art. 28 ustawy zmieniającej z 16.12.2010 r. w związku z art. 103a ustawy o e. i r. ją obejmuje i prowadzi do skutecznego zawieszenia wypłaty jej emerytury od października 2011 r. – co też nastąpiło decyzją ZUS z dnia 12 października 2011 roku.

Wnioskodawczyni S. B.składając wniosek o emeryturę wiedziała, że wypłata emerytury będzie jej zawieszona (gdyż kontynuuje zatrudnienie) i niewątpliwie godziła się na takie rozwiązanie już na etapie składania wniosku. Trudno tu więc mówić o naruszeniu zasady zaufania; czy też naruszenia bezpieczeństwa prawnego (w piśmie z dnia 10.01.2009 r. – k. 45 i 46 akt ZUS – poinformowano p. S. B. o warunkach pobierania dotychczas zawieszonyj emerytury). Na wniosek z 23.03.2009 r. podjęto wypłatę emerytury (dec. z 30.03.2009 r.). Podjęcie wypłaty świadczenia nie może być jednak utożsamione z przyznaniem prawa do świadczenia; gdyż natenczas rozwiązanie stosunku pracy należało

uznać za jedną z przesłanek jurystycznych nabycia prawa do emerytury. Dlatego też żądanie odwołującej nie może być objęte ochroną należną prawom nabytym.

- po trzeciej; z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. utracił moc art. 28 ustawy zmieniającej z 16.12.2010 r. w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S. li tylko do osób, które nabyły prawo do emerytury, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2011 r. (v. – uzasadnienie wyroku T.K. z 13.11.2012 r. p. 9). Co wskazuje wprost, że rozstrzygnięcie Trybunału nie dotyczy rozważanego stanu faktyczno – prawnego.

Dodać tu wypadnie, że (zgodnie z utrwalonym orzecznictwem) podstawy wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania należy interpretować ściśle i niedopuszczalna jest ich wykładnia rozszerzająca (por. m. in. postanowienie S.N. z 6.12.2009 r. – I CO 17/09).

Zasada ta odnosi się również, zdaniem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, do art. 401¹ kpc, tj. do podstawy wydania prawomocnego orzeczenia z zastosowaniem przepisu prawnego, który później zakwestionował Trybunał Konstytucyjny (patrz także: postanowienie S.N. z 14.12.2012 r. – III UZ 33/12).

4. Z tych względów skarga S. B. podlegała oddaleniu (art. 412 § 2 kpc).

5. Zaś z uwagi na to, że decyzją z dnia 31 stycznia 2013 r. wznowiono wypłatę emerytury od 22 listopada 2012 r. (v. decyzja k. 179 akt ZUS) postępowanie odnośnie żądania przywrócenia emerytury od dnia 22.11.2012 r. podlegało umorzeniu, po uprzednim uchyleniu w tej części wyroków sądowych obu instancji, na podstawie art. 477¹³ kpc.

Reasumując orzeczono jak w sentencji.